

З перших кроків навчання випилюванню необхідно засвоїти, що косий зріз пропилу, який отримується в результаті відхилення пилочки від вертикалі, дуже погіршує виразність випиляного орнаменту.

Випилювання здійснюється по зовнішньому і внутрішньому контурах.

Будь-яка робота складається з прямих і кривих ліній, гострих і тупих кутів. При пропилюванні прямих і кривих ліній рухи повинні бути плавними, впевненими, їх не можна переривати до тих пір, поки лінія не пропиляна до кінця. Якщо при пилянні пилочка відхилиться від лінії пропилу, то, не припиняючи рухів лобзиком, лівою рукою повертають фанеру так, щоб пилочка знову стала на намічену лінію. Вирівняти пилочку на лінію пропилу можна і по-іншому. Для цього дугу лобзика відхиляють у той бік, в який відхиляється пилочка. Якщо ж пилочка почне застрягати в пропилі, то в цьому випадку не слід припиняти роботу, необхідно лише лівою рукою притримати фанеру і не насувати її на пилочку до тих пір, поки вона не буде рухатися вільно.

Якою тонкою би не була пилочка, вона залишає за собою хоч і не дуже широкий, але помітний слід. Якщо пиляти точно по лінії розмітки, то частина площини, що випаде, буде дещо більшою, ніж намічалось олівцем, а випиляний орнамент буде неточно відображати оригінал на папері (рис. 13а). Тому при пропилюванні прямих і кривих ліній краще пиляти не точно по розміченій лінії, а трохи всередину від неї (рис. 13б). Контролювати таке пропилювання неважко – необхідно лише слідкувати за тим, щоб пилочка не повністю знищувала лінію розмітки, а залишала на поверхні хоч би частину її ширини.

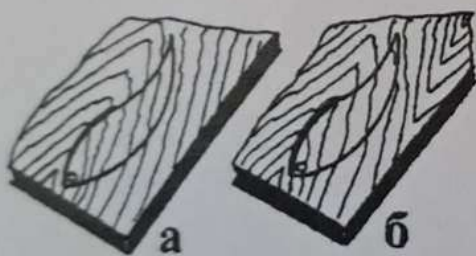

Рис. 9 . Випилювання прямих і кривих ліній: а - неправильно; б - правильно

Тупі кути випилюють простим поворотом на місці. Для цього, допилявши до вершини кута, припиняють рух пилочки вперед, але не припиняють рухів вверх-вниз правою рукою. Лівою рукою в цей час повертають лист фанери так, щоб напрям полотна співпав з суміжною стороною кута, і продовжують пиляння.

Набагато складніше випилювати гострі кути. Варіанти випилювання в цьому випадку можуть бути різні, що залежить від ситуації, досвіду роботи.

З'єднання деталей

Існує багато способів з'єднання плоских деталей у об'ємні вироби. Розглянемо найбільш прості з них, які найбільш часто застосовуються при випилюванні виробів лобзиком.

З'єднання пазами. Це з'єднання посилене для початківців, так як не вимагає особливої точності випилювання. У скріплюваних деталях випилюють паз шириною, що дорівнює товщині деталі. Це просте з'єднання дозволяє з'єднувати найрізноманітніші, іноді несподівані, форми виробів.

Якщо паз випиляти посередині однакових за розмірами деталей, то одержиться досить міцна, і головне, стійка хрестовина. Якщо ж пази випиляти понад краєм з'єднуваних деталей, із них можна скласти прямий кут. Таке з'єднан-